

Schoollopen en dakloosheid: een onaanvaardbare realiteit

*Ik ben Lila.
Ik ben zes.
Mama en ik
hebben geen
thuis meer.
Elke dag
zoeken we
een plaats
om te rusten
en te slapen.*

't Eilandje is lid van de VEF. Dat betekent dat de schenkers, de vrijwilligers en medewerkers ten minste elk jaar informatie krijgen over het gebruik van de ingezamelde gelden.

Redactiecomité: Thibault Conrotte, Ariane Dierickx,
Martin Grimberghs en Jérémie Mercier

Grafische vormgeving en lay-out: Noémie Broder - Red Orb Créations

Illustraties: Espace Fragile - Judith Faraoni

Druk: The Mailing Factory

Met de steun van:

Hoe kan je 'normaal' naar school gaan als je dagelijkse leven niet stabiel is, maar gewoon gericht op overleven?

'Weer naar school' is een van de meest vaste momenten in onze maatschappij.

Een moment dat ons, toen we jonger waren, de kans heeft gegeven om te socialiseren, te groeien, te leren, te begrijpen,... Maar ook een moment waarop we vergelijken: onze boekentas, onze kleding, ons tienuurtje,... Het is niet enkel een plechtig moment, het is ook een spiegel die ons vertelt wie we zijn. Ons lot, onze familie. En ook onze kans om überhaupt daar te zijn.

Bij 't Eilandje weten we dat 'ergens verwacht worden' op die eerste schooldag, al een geluk op zich is. Op maandag 28 augustus gaat niet iedereen een plaats hebben. De routine van een dakloos kind is al te vaak ook de routine van een kind zonder school.

Maar hoe kan je die 'weer naar school' zien als je op straat slaapt? Hoe kan je 'normaal' naar school gaan als je dagelijkse leven niet stabiel is, maar gewoon gericht op overleven?

Nu het nieuwe schooljaar voor de deur staat, wilden we aan die vragen (en vele andere) voorrang geven.

Veel leesplezier en goed weer naar school!

Ariane Dierickx,
Algemeen Directeur van 't Eilandje

*Sinds mama bij
papa weg is, ga
ik minder naar
school. In het begin
vond ik dat leuk.
Nu mis ik mijn
vriendinnetjes
en de juf...
Ga ik al mijn
lessen vergeten?*

Wanneer we veel gestapt hebben, stoppen we even om wat te rusten. Mama vraagt munten aan de mensen. Ik ben een beetje beschaamd. Soms geeft men ons iets. Maar meestal zou je zeggen dat we onzichtbaar zijn.

Een man heeft aan mama gevraagd waarom ik niet op school was.

De school & 't Eilandje: de situatie in een Opvanghuis

Ook dit jaar zullen vele kinderen die in het Opvanghuis voor gezinnen van 't Eilandje verblijven, elke ochtend naar school gaan.

Jean-Luc Joiret, directeur van het opvanghuis: "Het is een hele manier om aan de psycho-sociale opvolging te werken, met als doel het kind opnieuw kind te laten zijn en meteen ook de evolutie van het kind op te volgen. Daarom vinden we het zo belangrijk dat de kinderen die hier verblijven, naar school gaan. En dat lukt voor 99% van hen."

Voor meer informatie over de school voor kinderen die in een opvanghuis verblijven: www.ilot.be/nl/schoollopen-en-dakloosheid-itv-jean-luc

Woensdag 15 februari

Een vrouw heeft ons een broodje gegeven. Ik lust graag ham.
Mama telefoneer om vanavond naar de opvang te kunnen
gaan. Daar is veel lawaai en het ruikt er vies. Maar het is
beter dan op straat slapen.

Ik maak oefeningen in mijn schrift. Rekenen doe ik graag.
Wanneer ik me verveel, maak ik een tekening van Jean-
Clode. Ik mis hem heel erg. Ik ben dol op katten.

Het is bijna
nacht. We gaan
niet naar de
nachtopvang.
We verbergen
ons in de
struiken
in het park.
Een man heeft
ons gevolgd.
Hij zoekt ons,
hij roept.

*Ik knijp mijn
ogen stevig
dicht maar
ik slaap niet.
Mama ook niet.*

Maandag 20 februari

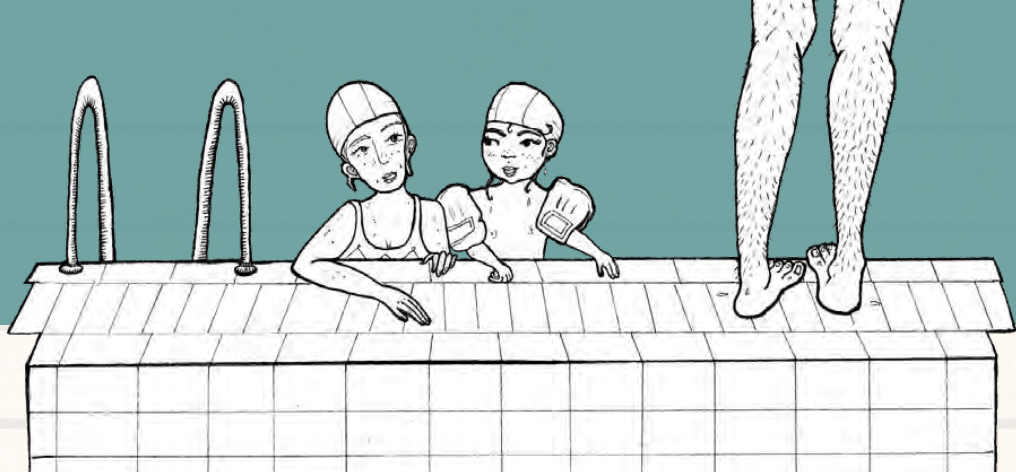

Het is ochtend. Soldaten maken ons wakker. Ik heb een beetje schrik maar ze lachen naar ons. Ze geven een papier aan mama met een "eiland" of zoiets...

Mama geeft me een kusje. Ze lijkt tevreden. Ze zeg me dat we na schooltijd naar het zwembad gaan!

Woensdag vind ik het leukste want dat moet ik 's middags niet op school eten. Mijn brooddoos is altijd leeg...

” Eva, vrijwilliger “kinderen” bij ‘t Eilandje: ik probeer om niet altijd het etiket van een “klassieke” juf te krijgen.

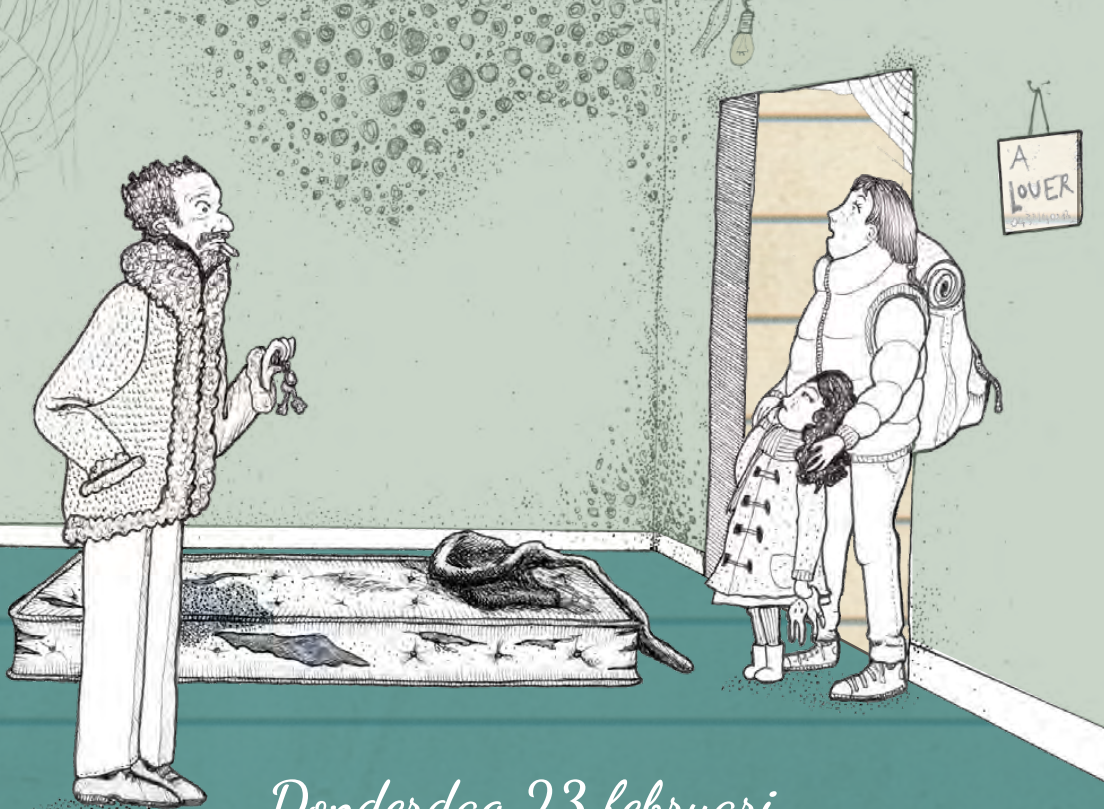
“De ouders van de kinderen die ik help, kennen geen Frans. Uiteraard hebben die hulp nodig bij hun huiswerk, vooral als ze gehecht zijn aan schoolresultaten en ze niet willen uitvallen. [...] Maar als je in mei nog geen Frans kent, ga je in september de ‘futur antérieur’ nog niet kunnen vervoegen... Ik vind dat het schoolsysteem niet aan hun noden is aangepast.”

Het hele interview met Eva staat op:
www.youtube.com/@lilotasbl947

*Het zwembad is super!
Daar hebben ze een douche!
Met warm water en zeep...
En je mag er zolang blijven
als je wil.*

*Mijn haar gaat helemaal
proper zijn om morgen weer
naar school te gaan!*

Donderdag 23 februari

Mama en ik zouden graag een eigen stek hebben. Misschien kan Jean-Clode dan terug naar ons komen (als papa dat Ok vindt). We hebben een appartement bezocht. Het was niet heel erg mooi.

” Jean-Luc Joiret, directeur van het Opvanghuis voor gezinnen

“Het eerste doel voor de maatschappelijk werkers is om het verblijf voor de kinderen zo aangenaam mogelijk te maken, te zorgen dat ze opnieuw hun plaats als kind kunnen vinden. Dat betekent dat we hen niet overdreven gaan bemoeieren zoals dat jammer genoeg vaak het geval is.”

Mama ziet er al enkele dagen
triest uit en ik denk er de
hele tijd aan, zelfs op school.
Bovendien ben ik erg moe.

Mama heeft
naar 't Eilandje
getelefoneerd.
Een vriendelijke
vrouw heeft ons
opgevangen.
We gaan een
eigen kamer
krijgen!

**Solyman Laqdim, Algemeen Afgevaardigde voor
kinderrechten van de Fédération Wallonie-Bruxelles:**
"De school is belangrijk, maar zolang er geen
onderdak is, is er ook geen veiligheid".

Welke conclusie trekt u uit de huidige situatie van de ronddolende jongeren en hun schoolbezoek?

De cijfers zijn dramatisch. De respons nu is al een pleister op een houten been. De oplossing ligt in preventie.

Een voorbeeld?

Voor mij is huisvesting de absolute prioriteit. Meer nog dan naar school gaan. School wordt pas opnieuw belangrijk zodra we onze situatie als individu stabiel hebben. En we ons veilig voelen.

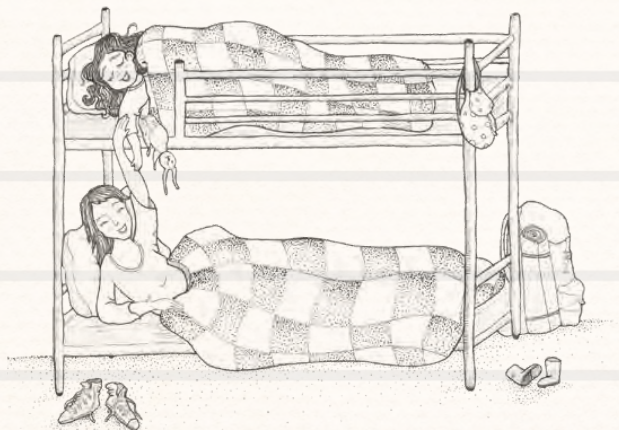
Hoe kunnen we positief naar de toekomst kijken?

Dat vraagt een ambitieuzer sociaal beleid. [...] Maar daarvoor moeten we weg uit die logica die snel of op korte termijn resultaten wil. [...] En nu ligt de horizon op 2030 (redactie: met het "Pacte pour un enseignement d'excellence" van de Franse gemeenschap).

**Het volledige interview met Solyman Laqdim vindt u op:
www.ilot.be/nl/schoollopen-en-dakloosheid-itv-solyman-laqdim**

*Ik heb het bovenste bed,
als een groot meisje!
Er zijn veel vriendelijke
mensen. Met mama gaat
het beter. En met mij ook.*

*Ik heb aan de juf verteld
dat het nu gemakkelijker
is. Jammer dat mama en
Jean-Clode niet in mijn
klas zitten!*

Maandag 5 maart

Jean-Clode en ik
hebben idemlijk verdak

WEG UIT DE DAKLOOSHEID

Steun ons

02 537 20 41

schenkers@eilandjevzw.be

Kerkstraat 73, 1060 Bruxelles

www.ilot.be

